

ישר אל הזהות

מטרת הפעולה

החניכים ייפגשו עם המושג זהות ישראלית ויבינו את חשיבותו.

מבנה הפעולה

א. הקדמה

ב. זהות שווה או לא שווה - שיוויון

ג. מהי מטרת הזהות שלי?

ד. מעשה בישראלי ויהודי

ה. סיכום

מהלך הפעולה

*הערה למדריך: מטרת פעולה זו היא ליצור פתיחה לנושא מורכב וחשוב זה. לכן הפעולה מיועדת לכלל הקבוצות עם התאמות מתודיות שונות לפי חבריות, לאחר כל שלב בפעולה ישנן כמה אפשרויות מתודיות חשוב לקרוא היטב את הפעולה, לחשוב עליה, ולבסוף להתאים את המתודות הנכונות למה שחשוב לכם לומר מתוכה. כדאי לקרוא גם את המתודות שאינן לגיל שלכם, על מנת לנסות למצוא עוד רעיונות.

א. הקדמה

הצפה: "זהות ישראלית"... מפגש מעניין. חשבתם פעם על צמד המילים הזה? מה משמעותו?

מתי המציאו אותו? יש לו בכלל מקורות? מהם? בשלב הראשון ננסה ללכת בעקבות המושג

ולגלות יחד כמה גילויים מעניינים. מוכנים? נתחיל במה שבמבט ראשון נראה הפשוט מבין

השניים, הלא הוא זהות. אז מהי זהות?!

תוציאו רגע את המילה מהפה. כן. תקראו אותה בקול רם. (אם אתם עם עוד אנשים בחדר

עדיף לדלג על השלב הזה). זזהההוווותתת. תנו למילה להתגלגל לכם על הלשון. תשחקו

איתה קצת. מה היא מזכירה לכם? אתם תוהים לעצמכם בקול (ואם יש אנשים בחדר יש להניח

שבשקט... איך שוב חודרת המתמטיקה לחייכם, ואתם בסך הכול עושים שלוש יחידות... כן זהות.

עיבוד: מתודות קבוצתיות לבחירה:

לכתוב בגדול את המילה וכל אחד אומר מה היא אומרת לו.

שמש אסוציאציות.

שמש אסוציאציות עם תחרות בין קבוצות למי יש יותר מושגים שקשורים.

סבב אסוציאציות על המילה.

ב. זהות = או ≠ שיוויון

זהות זה שיוויון. שיוויון ואי-שיוויון. זהות היא בעצם מילה נרדפת לשיוויון. אז איך היא התגנבה לה לתוך תעודה כחולה? או באופן יותר ברור: מה הקשר בין זהות (שיוויון) לזהות (זהות ישראלית)? מהי זהות? כשאדם אומר "אני מברר את הזהות שלי" למה הוא מתכוון? בואו נתחיל עם משהו פשוט - הזהות שלי. הזהות שלי היא משהו שייחודי רק לי. לכל אחד יש את הכוחות המיוחדים לו ואת הכישרונות שיש רק לו. אין אף אחד אחר בעולם שדומה לי בפרצוף, בקול, בגובה, וכמובן, באישיות. כך שבעצם הזהות שלי היא במה שאני שונה מכולם! וזה בעצם ההפך מהמילה זהות...

נחלק דפים ועטים לחניכים, וכל חניך יצטרך למלא את תכונות טובות מתוך מאגר מוסכם, על זה שיושב מימינו. כשמסיימים רואים האם למישהו יש את אותן התכונות בדיוק כמו למישהו אחר.

תמונות של מְצא את ההבדלים (נספח 1)

נבקש מהחניכים להתחלק לשתי קבוצות שוות (כדי שיהיה כוחות. אבל שיהיו זהות לחלוטין!). מתחלקים לזוגות. כל זוג צריך לצייר את הסמל של התנועה, באופן שיהיה הכי דומה לבן זוגו (גודל, מיקום בדף, עקמימות העיגול וכו').
נכיו משוואות ונתחרה מי פותר הכי מהר. חלק מהמשוואות אינן פתירות... ($X=2X$).

- השאלה הפילוסופית המפורסמת "האם יש שתי טיפות מים אשר זהות זו לזו לחלוטין?" (גם אם כן, הרי שהן נמצאות במקום שונה, מה שאומר שהן לא זהות) יכולה להיות פתח מעניין לדין אם החניכים אוהבים דברים גבוהים.

נצייר או נכתוב שמות של כל מיני דברים (או שנביא את הדברים עצמם – הר, מפתח, תמונה, קלף, נייר, ירוק, מטבע, חום, סוס, מכונית, אהבה, מטוס, וכו') ומתחרים בין הקבוצות מי מוצאת יותר דברים שווים בחפצים (הר ונייר מסתיימים באות ר', מכונית ומטוס הם כלי תחבורה, כל החפצים הם במצב צבירה דומם, גם מפתח וגם מכונית עשויים ממתכת וכו'). דרך זה מבינים את המושגים שיוויון ואי-שיוויון – אלו מהעצמים זהים לגמרי ואלו זהים חלקית.

נשחק "בינגו שוק". כל אחד מקבל לוח להתחלה והרבה פתקים. כל אחד צריך להחליף את הפתקים המיותרים שיש לו בפתקים אחרים. המנצח הוא מי שמסיים לוח. מי שמסיים שורה מקבל כבונס עוד שלושה פתקים. המשחק מראה שלפעמים הערך של דבר נקבע לפי כמה שאני צריך אותו – לכן אני מחליף יהלום תמורת תפוח, כי אמנם יהלום הוא דבר יקר, אבל אין לי בו צורך. לעומת זאת, תפוח מסיים לי שורה.

ג. מהי מטרת הזהות שלי

במבט מעמיק יותר אפשר להבין מדוע כדי להגדיר את השוני אנחנו משמשים במילה זהות. עד עכשיו בחנו את האישיות המיוחדת שלי. אבל מדוע היא קיימת? מדוע אני קיים בעולם כאדם מיוחד עם תכונות מיוחדות, אישיות מיוחדת וכו'. כולנו מכירים את התפילה ביום כיפור שבה אנו אומרים "אלוקי, עד שלא נוצרתי איני כדאי". רובנו גם מכירים את ההסבר של הרב קוק (נספח 2) על כך שבעצם עד שלא נוצרתי אף אחד לא היה זקוק לי, ולכן באמת לא נוצרתי.

החשיבות באישיות שלי, מסביר הרב קוק, היא במשמעות שהיא מעניקה לעולם, באופן שבו אני מסוגל ובו אני פועל על מנת לקדם את העולם. לכן, אמנם הזהות שלי היא מה שאני שונה מכולם, אבל אני בעצם רוצה להשפיע את מה שאני לכולם, להוציא את הכוחות שלי אל הפועל, לכן הזהות שלי היא מה ששותף לי ולסביבה. למעשה אני מוציא את הזהות הייחודית שלי אל הפועל ויוצר קשרים – יוצר חיבורים. לדוגמה - תעודת זהות. בתעודה מופיעים הפרטים הבאים:

מספר תעודת הזהות

שם ושם משפחה

שם האם

תאריך לידה

מקום לידה

מין

לאום

הפרטים הללו מכניסים אותנו להקשר מסוים: צעירים/מבוגרים, ישראלים/אמריקאים, גברים/נשים וכו'. הם בעצם אומרים מה באישיות שלי שווה לאחרים, ומה מיוחד בי. ברור שעם מספר מועט של פרטים, ייתכנו אנשים זהים (שנולדו באותו תאריך, שיש להם אותו שם וכו'), לכן מספר תעודת הזהות הוא לגמרי אישי ויוצר לכל אחד זהות (או בעצם אי-זהות...) ייחודית. ממש כמו מספר טלפון, כל המספרים מורכבים מאותן ספרות, אבל כולם שונים כי הצירוף של המספר הוא שונה – זוהי הזהות.

☞ כעיבוד, נכין יחד תעודת זהות שבה כל אחד צריך לכתוב את הפרטים שלו – להראות שלחלק מאתנו יש פרטים זהים, אבל כל אחד שונה.

☞ אפשרות נוספת היא להכין דפי החתמות עם הקטגוריות הבאות: שם, שם משפחה, תאריך לידה, שם האבא וכו'. המטרה היא לאסוף כמה שיותר אנשים עם אותו פריט שיש לי. (אם יש מעט חניכים אפשר גם לצאת החוצה או לעשות תחרות עם לשאול אנשים ברחוב). גם אם לרבים מאתנו יש פרט או שניים שהם זהים, זה לא אומר שאנחנו שווים.

- מילים מבולבלות: נכין רשימת מילים שקשורה לאישים במדינת ישראל (או משהו אחר שקשור לנושא) שהאותיות בהן מבולבלות וצריך למצוא איזו מילה מסתתרת (לדוגמה: דוגמא לירה = גולדה מאיר). כך נוכל להראות שמאותן אבני יסוד זהות אפשר ליצור דברים שונים לחלוטין.
- אפשר גם לתת מילה ולהתחרות בין שתי קבוצות מי מצליח להוציא ממנה יותר מילים (מהמילים "זהות ישראלית" אפשר להוציא הרבה מאוד...).

לימוד: שלוש אפשרויות-

הרב קוק (נספח 2).

הרב סולוביצ'יק (נספח 3).

השיר מיכאל (נספח 4) מה השם אומר על כל אחד, מה הוא מספר על הזהות שלו כמי שמטרתו לחבר ולאפשר תקשורת?

נשחק מלחמה עם החפצים או עם שמות החפצים מהמתודה הקודמת. כשמגיעים למאבק חסר הכרעה (מי יותר חזק - ירוק או מטבע? סוס או אהבה? מכונית או מטוס?) למעשה, כדי להכריע בשאלה הזו צריך להחליט מהו הקריטריון לניצחון (הערך המספרי של האות הראשונה בכל מילה/הערך המספרי של המילה/ מה שאדם שבחרו מראש בקבוצה יותר אוהב/ מה שווה יותר במכירה פומבית וכו'). הרעיון הוא שכדי שיהיה אפשר להתייחס למשהו, צריך שתהיה נקודת השוואה, נקודת חיבור. כך גם בזהות שלנו - השונה שבנו הוא אמנם שונה, אבל הוא מתייחס לסביבה שלנו.

ד. מעשה בישראלי ויהודי...

עד עתה נפגשנו עם המושג "זהות". (אם זה היה לפגוש את המושג הפשוט, מה מחכה לנו עם המסובך?... עתה נפגוש "ישראליות". רגע, אני יודע מה זה! כובע טמבל, פלאפל, ולעקוף בתור... נכון. אלה הם בהחלט מרכיבים של הישראליות, אבל ישראליות אינה זהה להם. אז מהו ישראלי? כדי להבין מהו ישראלי, כדאי לחפש איפה הכל התחיל. שורשו של המושג הוא כמובן ביעקב אבינו שנקרא בשם ישראל. על שמו קורא אותנו הקב"ה לאורך כל התנ"ך "בני ישראל" - בניו של ישראל. עובדה זו היא חשובה. היא מלמדת אותנו כי עם ישראל הופך להיות עם כאשר הוא שלם. עם ישראל, המורכב משנים עשר שבטים, נותן ביטוי לשנים עשר כוחות שונים, שאם חסר אחד מהם, שוב לא ניתן ליצור דבר שלם.

אולם במהלך ההיסטוריה, קרה דבר נורא כאשר הקב"ה החליט לפצל את הממלכה וליצור קרע בין שנים מהשבטים לעשרה הנותרים (נספח 5). מאז פוצלה הממלכה. חציה אשר נשאר תחת שושלת בית דוד נקרא ממלכת יהודה, ואילו שאר השבטים המשיכו להיקרא בשם ישראל. באופן יותר עמוק, מסביר הרב אשכנזי כי שני המחנות עדיין קיימים בתוכנו. כדאי לקרוא את המאמר, חלק זה בפעולה מבוסס עליו (נספח 6).

אם כן, ישראלי הוא ביטוי המתאר את עם ישראל בשלמותו, ואילו יהודי הוא ביטוי המבטא את עם ישראל כאשר מופיעים שנים מתוך שנים עשר הגוונים המצויים בתוכו.

תפזורת שבטים: | נכי תפזורת משנים עשר השבטים, ועל הקבוצה למצוא את שנים עשר השמות. לאחר מכן נשאל למה צריך כל כך הרבה שבטים, ונסביר כי ישראל מבטא את שמנו כשכולם נמצאים.

נראה תמונה של אדם, ונבקש מהחניכים לחלק אותו לשנים עשר חלקים (גפיים, אברים פנימיים, ראש, בגדים וכו'). נשאל את החניכים איזה מהאברים הכי חשוב, ונותנים להם אפשרות להחליף את שאר החלקים בעוד מאותו החלק. מדוע אינם רוצים בזאת? אם היינו מורידים חלקים מסוימים, איך הייתם קוראים למה שנשאר? האם עדיין הייתם קוראים לו אדם? כנראה שלא, אדם הוא אדם שלם. כך עם ישראל. אמנם יש מי שחשוב יותר ומי שחשוב פחות, אבל אי אפשר אפילו בלי חלק אחד קטן מהמערכת. נסביר כי כך גם בעם ישראל, כל שבט הוא חלק מיוחד, ולכן נקראנו ישראל. כשיצאנו לגלות, וחלקים מסוימים הלכו לאיבוד הפסקנו להיקרא כך. משחזרנו לארץ והקמנו את המדינה, חזרו חלקים אלו לתפקד.

נשחק את המשחק המוכר- כדורסל, אבל עם חוקים נוספים. לכל קבוצה יש מאמן שנדרש לעמוד בכללים שנקבעים מראש. הכללים שנותנים למאמן מקשים מאוד על המשחק. (חייבים למסור לכל אחד פעמיים בכל התקפה, חייבים שכולם יזרקו מבחוץ, אסור לאף אחד לקלוע ממרחק מסוים וכו') – מה שרואים כאן, ובעצם בכל משחק, הוא שכדי שקבוצה תפעל טוב היא חייבת שכל אחד יעשה משהו אחר. אם כולם מוסרים ולא רק הרכז משהו לא עובד נכון. זוהי קבוצה. וגם אם יהיו בה חמישה שחקנים הכי טובים בעולם, אם הם לא יתאימו זה לזה אז אין סיכוי להצלחה. השבטים הם השחקנים בעם ישראל. מרגע שאיבדנו חלק מהם אנחנו כבר לא קבוצה. הפכנו להיות אוסף של שחקנים מוכשרים, ולכן הפסיקו לקרוא לנו עם ישראל.

ה. סיכום

למה אנחנו עוסקים דווקא בנושא של "זהות ישראלית"? למעשה, כמו שלאדם הפרטי ישנה זהות, כך גם לקבוצה או לעם יש זהות. אלא שמרכיבי זהותו של העם הם רחבים ומורכבים הרבה יותר מאשר מרכיביה של זהות פרטית. אנחנו רוצים להכיר את הזהות הלאומית שלנו, אבל למה? כפי שראינו בשלב א', לכל אחד יש מטרה בחיים. יש לו ייחוד שאותו הוא צריך להגשים. כך גם באופן כללי, לעם ישראל ישנה מטרה, יש לו תפקיד, ייעוד. אולם כפי שראינו, עם ישראל לא יכול להשלים את תפקידו בלי שהוא יחזור להשתמש בכל כוחותיו, או כפי שקראנו לזה – ישראל, המורכב משנים עשר שבטים.

לכן גם היום ישנה קבוצה לא קטנה בציבור שלא מוכנה להגדיר את עצמה יהודית, אלא מתעקשת להיקרא ישראלית. גם מדינתנו נקראת ישראל ולא יהודה. אם אנחנו כציבור רוצים למלא את ייעודנו, את התפקיד שלנו, אנחנו לא יכולים להצטמצם לכוחות מסוימים שיש בנו, גם אם הם חשובים. אנחנו חייבים לעסוק גם בנושאים שחשובים לחלקים אחרים בציבור, כי רק כך נוכל לחזור ולהיות ישראלים במלוא מובן המילה. זוהי תרבות ישראל. זוהי זהותנו. כפי שראינו בעניין הזהות שמטרתה ליצור קשרים ולהשתוות, כך התרבות היא זו שצריכה להתרבות. אנחנו כעם וכציבור צריכים ליצור תרבות וזהות איכפתיות, שיש להן מה לומר, שרוצות להגשים את ייעודן. אנחנו רוצים ליצור "תעודת זהות" מלאת ערכים. ערכים מההסטוריה העתיקה שלנו כמתן תורה ויציאת מצרים ומהחדשה יותר – מהקמת המדינה וממה שקרה בשישים השנים האחרונות. לכן, חשוב שנלמד להכיר את זהותנו, כך נוכל להיות בעלי זהות אמיתית ועצמית.

במהלך השנים האחרונות ראינו לא אחת סימנים לכך שהזהות שלנו הולכת ומצטמקת, אם לא נציב אלטרנטיבה, אם לא נלמד את הנושאים הללו ונדע מה לומר עליהם, בתעודת הזהות שלנו לא יישאר שום דבר כתוב. אנחנו, בתנועה, כותבים תעודת זהות!

תוצרים לסיכום:

- תעודת זהות קבוצתית – אירועים שקרו במדינה וחשוב לקבוצה לציין, כדי שיכירו אותם באופן מפורט (להכין טקס לכל הסניף, לארגן סיור, לראות סרט, להכין לוח מודעות סניפי וכו').
- להביא אירועים שקרו בעת האחרונה, ולנסות לנתח אותם באופן יותר מעמיק. לא כמישהו שרוצה לעשות רע, אלא לנסות להתמודד באופן של תיקון: מה גרם לדבר ואיך משנים את זה.
- להכין תעודת זהות אשר בה הקבוצה מציעה חוקי יסוד למדינת ישראל.

נספח 1:

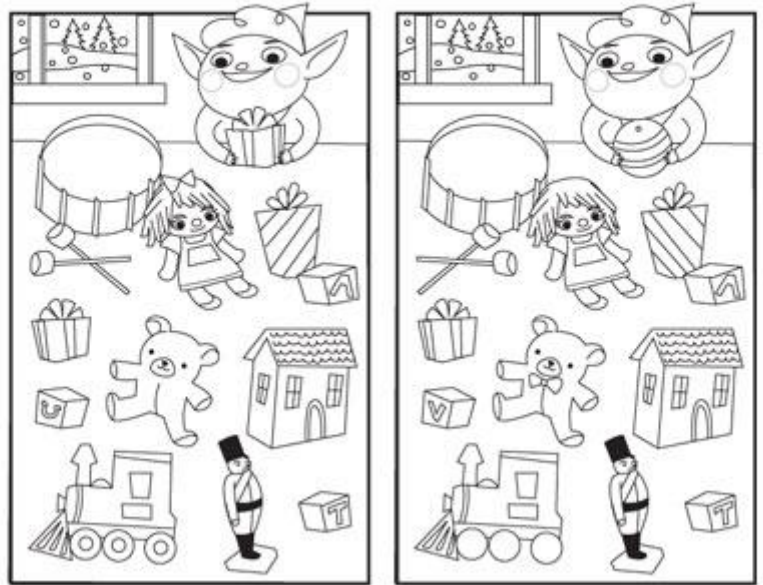
Find the Difference

Nine things in the picture on the bottom are missing or different in the picture on the top. Can you find them all?

FIND THE DIFFERENCE

The elves are going wacky in the workshop! Seven things in the picture on the right are missing or different in the picture on the left. Can you find them all?

"כל אותו הזמן הבלתי מוגבל שמעולם עד שנוצרת, ודאי לא היה דבר בעולם שהיה צריך לי. כי אם הייתי חסר בשביל איזו תכלית והשלמה הייתי נוצר, וכיון שלא נוצרתי עד אותו הזמן הוא אות, שלא הייתי כדאי עד אז להבראות, ולא היה בי צורך כי אם לעת כזאת שנבראתי, מפני שהגיעה השעה שאני צריך למלא איזה דבר להשלמת המציאות. ואילו הייתי מייחד מעשי אל תכלית בריאתי הנני עכשיו כדאי, אבל כיון שאין מעשי מכוונים לטוב התכלית הרי לא הגעתי אל תכלית בריאתי ואיני עדיין כדאי כמו קודם לכן".

(הראי"ה קוק / עולת ראייה ב שנו).

נספח 3:

"את העובדה שמישהו חי בזמן מסוים, בתקופה מוגדרת ובמקום מוגדר, ולא נולד בתקופה אחרת ובנסיבות אחרות, נוכל להבין רק אם נקבל את עצם הרעיון בדבר שליחותו של האדם. ההשגחה יודעת היכן וכיצד יכול הפרט היחיד על חסרונותיו וכוחות הנפש האצורים בו, לקיים את שליחותו. באילו נסיבות ותנאים וביאזזו חברה יהא זה בכוחו של האדם למלא את שליחותו. בורא העולם פועל בהתאם להלכה האומרת כי לא יתכן למנות שליח כדי לבצע תפקיד שהוא למעלה מכוחותיו של שליח. זו שליחות שאי אפשר לקיימה והיא מחוסרת כל ערך. מאחר שאם ממנים אדם למלא שליחות, מן הראוי ליתן לו גם את היכולת לפעול כשליח. משום כך נברא היחיד בתקופה ובמקום שבהם יוכל לקיים את פעולתו לשם מילוי שליחותו."

(הרב סולובייצ'יק)

נספח 4 :

אז במקום לקרוא לה מהתחלה
הם מוסיפים את ה-לה לה לה לה
אנ'לא אוהבת שמשנים לי את השם
לא אוהבת גם את בנו של השכן.
ובלילה כשכלם הלכו לישון
גם החתול והארנבת
מיכאל פתאם יצא מהשעון
השם שלי דבר כמו ילד.
לא אכפת לו שמשנים אותו, לכן
לא אכפת לו גם מבנו של השכן
אני רואה אותו מאז בכל מקום
והם אומרים שזה נדמה לי
והוא מצחיק אותי באפן מיוחד
כשהוא קורא לי מיכאלי.
ואמא אומרת שככה אנשים...
כבר לא אכפת לי שמשנים לי את השם.

(אתי אנקרי)

הם אומרים שמכאל זה שם של בן
אז הם קוראים לי מיכאלה
וצוחק אתם הבן של השכן
הוא אומר שזה נדמה לה
אנ'לא אוהבת שמשנים לי את השם
לא אוהבת גם את בנו של השכן.
וילדה אחת קוראים לה דניאל
ולא קוראים לה דניאלה
רק לשם שלי קשה להתרגל
אז הם קוראים לי מיכאלה.
ואמא אומרת שככה אנשים
כשקשה להם לגמור הם מושכים את הסופים,
ומיכאל זה שם יפה

נספח 5:

"וַיְהִי בַעֲת הַהִיא וַיְרַבְעַם יֵצָא מִירוּשָׁלַם וַיִּמְצָא אֹתוֹ אַחִיָּה הַשִּׁילֹנִי הַנְּבִיא בַדֶּרֶךְ וְהוּא מֵתַכְפֶּסֶה בְּשִׁלְמָה חֲדָשָׁה וְשִׁנְיָהֶם לְבָדָם בְּשָׂדֶה; וַיִּתְפֹּשׂ אַחִיָּה בְּשִׁלְמָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּקְרַעֶהָ שְׁנַיִם עָשָׂר קָרְעִים; וַיֹּאמֶר לַיְרַבְעָם קַח-לְךָ עֲשָׂרָה קָרְעִים כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי קָרַע אֶת-הַמַּמְלָכָה מִיַּד שְׁלֹמֹה וְנָתַתִּי לְךָ אֶת עֲשָׂרָה הַשָּׁבָטִים; וְהַשְּׁבֹט הָאֶחָד יִהְיֶה-לוֹ לְמַעַן עֲבָדִי דָּוִד וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי בָּהּ מִכָּל שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל; יַעַן אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַעֲשֻׁתֶּרֶת אֱלֹהֵי צִדְנִין לְכַמּוֹשׁ אֱלֹהֵי מוֹאָב וּלְמַלְכָם אֱלֹהֵי בְנֵי-עַמּוֹן וְלֹא-הִלְכוּ בַדְרָכֵי לַעֲשׂוֹת הַיֵּשֶׁר בְּעֵינַי וְחֻקְתִּי וּמִשְׁפָּטַי כְּדָוִד אָבוֹי; וְלֹא-אָקַח אֶת-כָּל-הַמַּמְלָכָה מִיָּדוֹ כִּי נָשִׂיא אֲשַׁתְּנוּ כֹל יְמֵי חַיָּו לְמַעַן דָּוִד עֲבָדִי אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי אֹתוֹ אֲשֶׁר שָׁמַר מִצְוֹתַי וְחֻקְתִּי; וְלִקְחָתִי הַמְּלוּכָה מִיָּד בְּנֹו וְנָתַתִּיהָ לְךָ אֶת עֲשָׂרַת הַשָּׁבָטִים. וְלָבְנו אֶתֵּן שְׁבֹט-אֶחָד לְמַעַן הַיּוֹת-נִיר לְדָוִד-עֲבָדִי כָּל-הַיָּמִים לְפָנַי בִּירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי לִי לְשׁוֹם שְׁמִי שָׁם; וְאֵתְךָ אֶקַּח וּמְלֻכָתְךָ בְּכָל אֲשֶׁר-תִּאָּוֶה נִפְשְׁךָ וְהָיִיתָ מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל; וְהָיָה אִם-תִּשְׁמַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶה וְהִלַּכְתָּ בַדְרָכֵי וְעִשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר בְּעֵינַי לְשִׁמּוֹר חֻקוֹתַי וּמִצְוֹתַי כְּאֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד עֲבָדִי וְהָיִיתִי עִמָּךְ וּבְנִיתִי לְךָ בֵּית-נֶאֱמָן כְּאֲשֶׁר בְּנִיתִי לְדָוִד וְנָתַתִּי לְךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל. וְאֵעֲנֶה אֶת-זֶרַע דָּוִד לְמַעַן זָאת אֲךָ לֹא כָּל-הַיָּמִים;"

(מלכים א' י"א, כ"ט – ל"ט)

נספח 6:

"לגאולת הגוף, לא הרוחניות היא מדד ההצלחה, כי אם אחדות העם, דהיינו לאחד את פזורי ישראל לכלל מפעל לאומי אחד, כפי שבא הדבר לידי ביטוי בציונות, כמו שהתפקוד הנכון של הגוף בא לידי ביטוי בתיאום בין האיברים וההתאחדות ביניהם. על יסוד זה יש להבין את פרשנותו הייחודית של הרב אשכנזי להלכה ש"מלכי בית דוד דנין, ודנין אותם", אבל "מלכי ישראל לא דנין, ולא דנין אותם" (סנהדרין פ"ב). בעוד שלפי הפשט הראשוני של הסוגיה נראה שדין זה לא נאמר אלא בשל נסיבות שבדיעבד, מפני התקלה שעשויה לצאת מהעמדת מלך לדין, רואה כאן הרב אשכנזי הלכה קדומה שמשמעותה המקורית הייתה שאין להחיל על מלכי בית אפרים את הכללים הנוהגים בבית יהודה. כשם שפרצופי השבטים שונים, כן הלכותיהם שונות. משום כך "מעמידים סנהדראות לשבטים" (סנהדרין פ"א מ"ה), שבהן נפסקת ההלכה לשבט על ידי חכמי אותו השבט, המכירים את אופיו. כמו כן, אין חפיפה בין המושגים "יהודה" ו"משיח בן דוד". בעוד שיהודה הוא "לקדשו", עוסק בתחום הרוחני בלבד, משיח בן דוד הוא המאחד את שתי המגמות המשיחיות ליצירה חדשה."

(הרב שרק- מניטו קורא את הראי"ה)